ВІСТИ З УКРАЇНИ І ДРУГИХ КРАЇВ ЕВРОПИ.

ВІСТИ З УКРАЇНИ.

В Києві.

З Києва доносять деякі подробиці про останні дні панованя Денікіна. Прихід большевиків був дуже негайний. В останній хвилині денікінівці арештували редактора "Ради" Ніковського та Сергія Єфремова. Не всі одначе чорносотенці встигли втекти. Деякі з них, приміром ренеґат Савенко, попали в руки комуністів.

Осібна кубанська армія.

З Кубані доносять:

Кубанська Рада, щоби охоронити себе на будуче перед апетитами Денікіна розпочала орґанізацію відрубної кубанської армії, яка підлягати буде тільки кубанській Раді. Денікін уживає всіх способів, щоби не допустити до кубанського "сепаратизму".

Закрите української Академії Наук в Києві.

На приказ Денікіна закрито в Києві українську Академію Наук, а в її місце основано російську.

Шульгін в неволі у большевиків.

З Козятина доносять, що большевики підчас послідного занятя Києва взяли до неволі много чорносотенців, між ними Шульгіна, редактора "Кіевлянина."

—o—

ВІСТИ З ПЕРЕМИШЛЯ.

Місцевий комітет П. П. С. скликав на понеділок 3 листоп. публичне віче з порядком дневним: Апровізаційна нужда і польський пролетаріят. Віче відкрив тов. Шлям, предсідником був тов. Телюк; реферував тов. др. Мантель і тов. др. Дробш. Референти подрібно представили економічну нужду населеня та байдужність, якою послугуєть ся польський уряд. Сойм своєю більшістю хоче вільної торговлі, яка має поміщикам та дукачам набити грішми кишені. Віче приняло однодушно резолюцію, в якій закидує польському урядови байдужність та домагаєть ся розвязаня сойму і розписаня нових виборів.

На зборах орґанізації міської служби в Перемишли ухвалено приступити до страйку, коли управа міста не узглядить їх жадань відносно підвишки платні. На сей випадок поширить ся страйк на всї галузи міського господарства (електрівня, водотяги і т. д.). Урядники маґістрату будуть також страйкувати.

Відносини апровізаційні страшні. Від ряду місяців населене не бачило цукру а властителї каварень та цукорень дістають його в скількости по 1.000—2.000 кґ. Барабольа нема, бо кажеть ся, що ізза недостачі ваґонів годі їх довести, але минулого тижня прийшло аж 2 ваґони чеколяди до Перемишля. Так само маєть ся справа і з опалом. Не можна купити в справедливий спосіб ні крихітки вугля або дерева. Але на пасок як звичайно все можна дістати тільки за 1.000 кґ. без привозу треба заплатити 800 К., а що буде коштувати як притиснуть сильні морози?

—o—

Вісти з Дрогобича.

В дрогобицькім повіті нужда. По селах вже від тепер купують їсти, а передовсім бульбу. Село Михайлевичі на засїв закупило собі два ваґони жита й пшениці, але тутешне дідичівське товариство господарське зареквірувало те збіже і роздало поміж двори. Двірські обшари сьогорічні плоди ще в серпни вимолотили і поспродували за великі гроші на пасок.

—o—

Страйк зелїзничників в Перемишлї.

Нічю з понеділка на второк усі перемиські зелїзничі машиністи розпочали страйк. Причиною апровізаційне безладє. Вислані львівською дирекцією урядники розпочали переговори зі страйкерами.

З машиністими страйкують палячі й слюсарі.

З приводу страйку не відійшов анї один поїзд в напрямі Хирова з Загіря. Також не відійшли зелїзничі тягарові поїзди з Перемишля до Ряшева анї в відворотнім напрямі.

Страйкері жадають хлїба, муки й цукру і жадають, щоби заступник директора зелїзниці інж. Носович, я який приїхав зі Львова на пертрактації, прийшов до них до Робітничого Дому, на що інж. Носович — не хоче згодити ся...

З приводу того страйку поїзди з бараболями і вуглем, призначеним для Львова стоять в Ряшеві.

—o—

Протижидівські ексцеси в Підгайцях.

В суботу для 1 листопада дійшло до протижидівських виступів в Підгайцях. До синаґоги увійшло кількох "уоружених" і вигнало Жидів, які були там численно зібрані на молитві. Крім того при дверах побито ще виходячих. Взагалї того дня побито в Підгайцях до 45 Жидів.

("Хвіля").

Відносини в таборах полонених та інтернованих в Берестю Литовськім.

ЖЕНЕВА, 2 листопада 1919. — Комітет Міжнародного Червоного Хреста подає до відома:

Про положене полонених на інтернованих в польських і румуньских таборах дістає Комітет Червоного Хреста як найгірші вісти. Чотири табори полонених в Берестю Литовськім, в яких находить ся майже 10.000 людий, переважно Українцїв, звиділо 2 делеґатів Міжнародного Червоного Хреста в товаристві санітарного шефа та спеціяльної французької місії.

10 і 11 жовтня вмерло 1.124 людий. З початком серпня вмирало денно 180 полонених. Сей табор був дійсно містом смерти.

Найбільше була поширена епідемія тифу і червінки. Дуже богато вмирало таки з голоду. Ті, що досї животіють, одягнені в подерті лахи, сплять на голій землї, без соломи і яких небудь окрить та дістають погану поживу і замало її до відживлюваня.

—o—

Статистика війни.

Після оголошеної статистики американським міністерством війни, згинуло в часї останної війни загалом 7,450.000 жовнїрів.

З ПЕТЕБУРГА.

Кореспондент краківського "Часу" подає деякі цікаві вістки з петербурського житя. Між иншим читаємо: В Петроградї заведено публичну харчівню для дїтий до 14 року. Всї наукові заведеня відбувають науку по новим плянам. Засновано селянсько-робітничий університет. Проґрама викладів обіймає історію робітничого руху, історію революції, соціялїзму, Інтернаціоналу та комунїзму. Курс тревае 6 місяців.

—o—

Як живеть ся Українцям на далекій півночі?

Особа, що вернула з Архангельська, повідомляє, що Уряд Чайковського розігнав всї українські орґанізації в областях Архангельська та переводить систематичні репресії проти Українців. Виїзд Українцям з Архангельська заборонений.

—o—

Під кнутом Колчака.

Скасоване робітничих союзів.

По розпорядженю добровольчої влади на харламовському, щербинівському, брянцївському, юзівському, епакіївському, дружківському і инших заводах скасовано всї робітничі професійні комітети, що страшенно обурило робітників, яких повернуло в становище дореволюційного часу.

Знищене памятника Карла Маркса.

При нальоті кінноти генерала Мамонтова на Рамбов знищено памятник Карла Маркса.

В ПОЛЬЩІ.

На передодні голодових страйків.

Апровізаційні відносини в Бялій з кождим днем гірші. Муки ні барабольа зовсїм нема. Хлїб подорожів о 50 проц. Орґанізації не можуть вже довше здержати робітників перед заворушенями. Коли не прийде сейчас поміч, то леда день вибухнуть страйки, які перекинуть ся і на инші округи, та погіршать плебісцитову акцію.

Виголоджене населеня.

Політика польських обшарників змагає до цілковитого виголодженя населеня. Вони не обсївають зовсїм піль, бо чим менше буде збіжа, тим висші цїни будуть на нього. Про бульбу зовсїм не дбають, так що більша їх половина змерзла по усїх фільварках, бо не хотїли заплатити робітникам за копане бульби.

Холера.

Після комунікату міністерства здоровля, були два випадки холери в Лодзї і Гавролїнї між військом. Крім того 24 випадки в Ковлї та його околиці.

В справі вязниць і концентраційних таборів.

Польський сойм відкинув поправку соціялїстичного посла Недзялковского, в якій він домагав ся, щоби соймова слїдча комісія мала право увільняти адміністраційно арештованих без відкликаня до висших властий.

Комуністична друкарня.

У Варшаві відкрито комуністичну друкарню при вул. Довгій ч. 26, та арештовано властителя і забрано друки і брошури.

Монархістична аґітація у Варшаві

починає прибирати чимраз ширші форми. Вшехпольський посол Заморські помістив в "Ліберум вето" статю, в якій доводить, що заведене монархістичної форми влади відповідалоб вповні настроеви народу. "Ґазета Варшавска" знайшла вже й кандидата на польського короля, а саме князя А. Конпота, — який вже навіть купив в Польщі великий земельний маєток.

П. П. С. виступила проти нового апровізаційного закону, який допускає частинну вільну торговлю збіжем. Коли сойм приняв § 2 закона — соціялїсти вийшли з салї нарад, оказуючи в сей спосіб вотум недовіря міністрови апровізації.

Нові демонстрації в Кракові.

В Кракові відбула ся знову голодова демонстрація. Сим разом зібрало ся учительство м. Кракова перед маґістратом, а їх депутація домагала ся від віцепрезидента міста безпроволочної апровізаційної помочі та вугля для шкіл. Як звичайно, делеґацію збуто богато обіцюючими обіцянками. Делеґація загрозила страйком.

В Кракові з причини недостачі вугля зачинено вже 30 шкіл.

—o—

Табор полонених в Пикуличах.

"Новіни Понедзялкове" подають вістку; що страшні відносини в таборі полонених в Пикуличах зовсїм не змінили ся. Люди гинуть там як мухи, денно вмирає по 20—30 людий. Тих бідних нуждарів страшно визискує кантина, а власти не старають ся о поліпшене їх долї.

З ПОЛЬСЬКОГО СОЙМУ.

Про східні границї Польщі.

На засїданях соймових комісій обговорював Падеревскі відносини антанти до Польщі і справу східної Галичини. В дискусії про цїли війни на сходї посол Дашиньскі боронив концепції відмеженя Польщі від Росії рядом независимих держав, а між иншими й Україною, а посол Ґрабскі був за союзом Польщі з неділимою Росією. Падеревскі заявив підчас дискусії, що антанта ставить Польщі дві альтернативи що до східних границь: або визначить їх сама, так що граничною лінією були би Ґродно-Перемишль, або поручає добровільне порозуміне з Росією Денікіна.

Дискусію в сїй справі відложено на пізнїйше, а покищо приступлено до нарад про воєнні цїли на сходї.

Ситуація в соймі.

Всї, що так богато привязували заги до промови Падеревского на останніх засїданях сойму дуже розчарували ся. Проволока з експозе президента міністрів про його подорож на захід є причиною негодованя в соймі. Значна більшість сойму невдоволена з теперішного уряду, але не має відваги виступити отверто проти нього. Питане про утворене більшости і становища сойму супроти кабінету не можна буде ніяк розвязати, як довго тревати муть непорозуміня ізза особистих амбіцій. Взагалї настрій в соймі дуже неясний.

Крамарж виїхав до Одеси, де буде дальше працювати для справи утвореня Великої Федераційної Росії.

РІЛЬНИЧІ СТРАЙКИ В ІТАЛІЇ.

Страйк рільних робітників у провінції Пячєнца в Італії покінчив ся повною побідою страйкерів. Він почав ся дня 5. жовтня; боротьба з роботодавцями була дуже завзята, потягнула за собою тяжкі жертви крови і людського житя, одначе увінчала ся гарним успіхом для робітників.

Побіда хлопського страйку у провінції Фіренце.

Страйк рільних робітників у провінції Фіренце (Фльоренція) в Італії, покінчив ся повним успіхом. Роботодавці згодили ся на всї домаганя робітників, лише справа виповіджень мала бути предложена до порішеня провінціональній розємчій комісії. Після того робітники вернули до працї в замкнених рядах, так як в замкнених рядах машерували в дни понеханя працї.

—o—

Піп засуджений за большевизм.

З Білгороду пишуть до "Wiener Courrier", що католицький піп Карло Надь, що по упадку комунїзму був арештований, дня 8 листопада зістав засуджений на 7 лїт тяжкої вязниці за аґітацію в користь комунїзму.

—o—

Похорон Газого.

Дня 12 листопада відбув ся похорон Газого. Участь в ньому дозволено взяти тільки найблизшій рідні та партійним товаришам. Покійного попрощав його син кількома словами. Поховано його біля Лїбкнехта та Рози Люксембурґ.

—o—

Анґлїйські робітники за признанем совітського уряду.

Французька соціялїстична ґазета "Іманїте" доносить з Лондону, що анґлїйська партія працї, яка віднесла недавно велику побіду при муніципальних виборах, в рішучій формі домагаєть ся від уряду, щоби він понехав політику інтервенції в Росії і щоби признав большевицький уряд.

—o—

Шведські робітники проти бльокади Росії.

Італїйська соціялїстична ґазета "Аванті" з 25 жовтня доносить:

В Штокгольмі відбула ся велика манїфестація в користь російських совітів. Більше чим 100.000 робітників поставило домагане до уряду, що би не прилучувати ся до бльокади проти Росії і рішучо запротестувало проти інтервенції союзників в Росії.

РІЖНІ ВІСТИ.

Військо Болгарії ограничила Найвисша Рада до 3.000 людий як спеціяльний корпус пограничної сторожі. На Дунаю може мати Болгарія лиш 4 торпедові судна, а решта суден і кораблїв тільки з цивільною залогою. Представники Греції, Румунії і Югославії мають ввійти в склад трибуналу, який буде судити Болгарію.

Франція має тепер 30 мілїярдів за граничних довгів. Податки Франції висші тепер о 100 проц. чим були перед війною. Вартість гроша спала в Франції о 250 проц.

В другу річницю революції відбули ся в Москві і Петербурзї величаві манїфестації. Всюди були військові паради, збори та сьвяточні представленя.

Переговори між Угорщиною і представником Анґлії Кларком доходять до кінця. Всї мадярські зелїзниці купує Анґлія.

Австрія дістане від антанти позичку в сумі 300 — 500 мілїонів франків на закупно поживи і сирівців до фабрик.

В Швайцарії відбуваєть ся тепер вербунок офіцирів і підофіцирів до японської армії. Звербовані є обовязані до служби через 5 лїт.

Денікін відніс ся до уряду Югославії з просьбою на дозвіл вербунку добровольців до боротьби проти большевиків. Уряд Югославії згодив ся на се.

ЗА УВІЛЬНЕНЕМ ПОЛІТИЧНИХ ВЯЗНІВ В ПОЛЬЩІ.

На 91 засїданю польського сойму мотивував соціялїстичний посол Недзялковскі нагле внесене про положене в тюрмах і концентраційних таборах на сходї. Недзялковскі заявив, що широкі круги суспільности не мають поняття про дійсний стан річий в тюрмах і таборах. Якби сей стан річий став звісний в краю і заграницею, то Польща могла би стануги супроти скандалу. Під сучасну хвилю є більше чим 20.000 цивільних осіб східних земель або в тюрмі, або інтернованих. А бесїда тут про терени, які, як всї віримо, склоняють ся до Польщі. В тюрмах нема найпримітивнїйших леговищ, а в концентраційних таборах положене є прямо розпучливе. Є громадна скількість інстанцій, які арештують і вивозять, а без згоди сего підпоручника чи вахмайстра, який когось вислав до табору полонених, не можливо видобути полоненого звідтам. В сих таборах сидять не лише большевики, але також тисячі ре-еміґрантів, головно Холмщаків, які вертають з Росії без перепусток. Увязнені сидять місяцями без ніяких переслухань і слїдства. Тому сойм повинен вглянути в сї відносини. Внесене Недзялковского домагаєть ся вибору комісії, якої завданем була би ревізія всїх сих справ і увільнене сих, що до яких нема важнїйших підстав до увязненя.

Наглість внесеня Недзялковского ухвалено, а саме внесене відіслано до правничої комісії з сим, що вона має дати соймови звіт протягом одного тижня.

ЕСКВІТ ПРО РОСІЮ.

На днях виголосив анґлїйський екс-премієр і провідник лїберальної партії Есквіт велику промову в Вестмінстері в "Сентрал Гол" про відносини в Росії. Між иншим сказав старий лїдер анґлїйського лїбералїзму ось що:

"Стою на сїм становищі, що Анґлія не сьміє впливати на опінїю і акцію російського народу в справах його внутрішної політики. Сї справи мусять вирішити Росіяни, лише вони самі. Думаю, а навіть я певний, що мене назвуть большевиком. Одначе я не запалюю ся до большевицької форми уряду, принаймене о скільки я дещо про неї знаю. Вона, здаєть ся менї, є запереченем принципів демократизму. Але тим менше знаю форму, якою мало би ся замінити большевицький уряд, і те що мало би ся поставити на його місце. Протестую в імя принципів, за які ми бороли ся, і які лягли в основу мирового договору, щоби ми ложили грошеві видатки, наші матеріяльні засоби і посьвячували наших людий в цїли уреґульованя сего, що для російського народу є чисто домашною і національною справою. З другої сторони є дуже важним, щоби нові держави покликані до самостійного житя на основі права самоозначеня, свобідно могли уладнати свої справи як вони се вважають за найкраще.

ФРАНЦУСЬКИЙ КАПІТАН БОЛЬШЕВИКОМ.

Дня 7. листопада відбув ся в Парижі заочний суд над капітаном Жаком Садуль, оскарженим за державну зраду, підбурюване жовнїрів до нарушеня дисципліни і дезерцію з Франції. Садуль, молодий париський адвокат, своєю відвагою і здібностями дослужив ся при війську ранґи капітана. Він позістав в тісних зносинах з міністром Альбертом Тома, з яким виїхав після вибуху російської революції до Росії. Підчас листопадової революції в р. 1917 старав ся він вплинути на толїщного французького амбасадора в Петроградї Нуленса, щоби він заперестав поборювати большевизм, який є загально російським рухом. Після виїзду Нуленса з Петрограду лїпшив ся там Садуль в характері французької військової місії. В серпни минувшого року зірвав він цїлком з французькою військовістю і явно станув під прапор большевизму. В большевицькім орґані "Известия" помістив він відкрите письмо, в якім обвиняє Нуленса, Ляверн і Люкарта, що вони є винні розливу крови в Росії. Цїлим рядом фактів і дат виказав він, яку участь взяли Французи і Анґлїйці в повстанях в Ярославі, Казані і Рибінську, в фінансованю російської контрреволюції і доказав, що французька і анґлїйська дипльоматія опрацювали плян боротьби з большевиками, який полягав на замахах на большевицьких провідників, висаджуваню зелїзничих мостів і підпалюване складів поживи і муніції. На третім Інтернаціоналї в Москві кап. Садуль репрезентував Францію. За сї всї провини судив його тепер париський військовий суд.

("Вперед").

ЛЬВІВСЬКЕ НАСЕЛЕНЄ БЕЗ ПОЖИВИ І ОПАЛУ.

У львівськім "Впереді" ще з 8 листопада читаємо:

Львівське населене застала зима зовсїм ненадійно та без найменших приготовань. Ґаздівства урядничих та робітничих родин незаосмотрені зовсїм. Не мають ніяких засобів поживи, бо бульба до міста не доходить а та, що є, можлива до набутя тільки по паскарських цїнах. Муки нема теж, бо навіть саме місто не дало пекарям нїчого на печене хлїба і бідне населене вже від чотирох днїв не дістало в міських склепах хлїба.

Дістати можна муку навіть білу і то у всякій скількости у паскарів але по цїнах 30-40 кор. за кільоґрам. Так само маєть ся і з цукром. За жовтий смердячий пісок — цукор — платять 60 кор. кільоґрам, білого коштує аж 75 кор. Смалець, масло й другі товщі є тільки де набути у паскарів по неможливо високих цїнах.

Наслїдком недостачі поживи зелїзничники, а головно львівські варстати ведуть пасивну резистенцію, що важко відбиваєть ся на комунікації та доставі поживи до міста.

Не лїпше, бо майже зовсїм фатально, стоїть тепер у Львові справа опалу.

Морози й сніг загостили вже до міста. Голодне населене яке не має навіть потрібної теплої одежі на зиму, не має навіть чим заплатити і огріти ся в хатї, нї причім зварити яку таку ложку теплої страви.

Місто Львів — яке не вирізнає сам маґістрат — немає зовсїм палива. В маґазинах нема ніяких засобів вугля. Тижнево дістає місто 600 тон вугля, яке ще на двірцї забирають потребуючі. 600 тон вугля тижнево середи 20 проц. дійсного запотребованя.

Та й сего місто звичайно не дістає. В минувшому тижнї й сего приділу місто не дістало. В сїм тижни має дістати його в двох ратах та, здаєть ся, що повного приділу не дістане, бо від 1 листопада до середи значить до 5 листопада прийшло всього 3 ваґони, які прийшли до гуртових складів на дрібну продаж. Гуртівники замовили 650 ваґонів і заплатили вже за них, та замість сего дістали тільки 3 ваґони.

Хто хоче, отже дістати яке вугле, мусить за нього заплатити солоно, бо 1 тона вугля (1.000кґ.) коштує 1.400—1.600 К., розуміеть ся за протекцією.

Дерева не має місто і його склади майже зовсїм порожні. Ще в лїтї законтрактувало місто 6.000 ваґонів дерева, та досї їх ще не дістало, денно приходить 1 або 2 ваґони, а се ніяк не може вистарчити на найнеобхіднїйші потреби. Приватні склади не мають дерева теж, а як яке появить ся, то за 1 сотнар жадають 42 до 60 кор., хоч нераз се дерево зовсїм до нїчого не придатне.

В справі опалу інтервенювала президія міста у варшавських властий та сї заявили, що недостача вугля є загальна в цїлій Польщі, так що тяжко обіцяти скору зміну на лїпше.

І. О. З.

БЛУКАНИНА.

(Продовжене).

Остап здивував ся немало, коли почув від оставших двох поліцаїв, що він арештований. Він почав пояснювати "хранителям", що він не має нїчого спільного зі страйком, та що він працює в дестилярни на ул. Сан Хуан. Се однак не помагало і поліцаї взяли Остапа під руки і повели поперек портової площі до міста.

Рафаель стояв не знаючи, що почати. Вкінци пішов він всїд за відходячими поліцаями і Остапом. Коли сї увійшли в темний переулок межи двома маґазинами, Рафаель почав голосно свистати. Поліцаї пристанули і один з них запитав Неґра, чого він йде за ними.

— Єсли хочеш знати чого, то ходи сюди, а я тобі скажу — відповів зухвало Нїґер і притулив ся до стїни маґазина, де ніяк не можна було його доглянути. Поліцаї не знали, що зробити. Вкінци один з них лишив руку Остапа і вернув ся за Неґром. Та коли доходив до місця, де стояв Рафаель, сей кинув на його голову великий камінь і поліцай повалив ся на землю. Другий поліцай, котрий стояв з Остапом, бачучи, що справа грізна, підскочив під бік поліцая і підставив йому ногу; рукою вдарив його в груди і повалив на землю. Тоді колїнами придушив його черево і відобрав йому револьвер. За той час підбіг до нього Рафаель і оба вони чимскорше утїкли в місто, лишаючи поліцаїв на земли. Будучи вже на ул. Пасео Кольон оглянули ся, але поліцаїв не було видко. Тут подякував Остап Рафаелеви і подав ся в глуб міста.

Ідучи домів Остап нагадав собі, що він заявив поліції, що працює в дестилярни на ул. Сан Хуан. На сїй улиці була се одна одинока дестилярня, і Остап збояв ся, що ті поліцаї моглиб його там пізнати. Про Рафаеля він не бояв ся, що можуть його зловити, бо Неґри всї виглядають однаково і дуже трудно їх розріжнити. Остап рішив не йти більше до роботи до дестилярнї, а навіть почав думати над тим, чи не виїхати би йому з міста на якийсь час.

Бючи ся з думками Остап перейшов множество улиць і опинив ся на бульварі Авешда де Майо. Тут проходжалась кождого вечера аристократія міста; що кілька кроків стояли тут на тротуарі столики для вигоди каварних гостий.

Остап чув ся умучений після такого авантурного вечера і присїв при однім зі столиків та замовив собі вина. Для безпечности Остап надів назад блюзку і сїв в темнім кутї, під розлогим деревом.

Тротуаром переходили всїлякі люди і Остап чув ся тут безпечним перед поліцією.

Втім зза плечий Остапа надійшла елеґантно одїта пара молодих людий. Поминули Остапів столик і сїли зараз при слїдуючім. Остап не міг заглянути їх облич, бо мущина заступив собою цїлковито женщину. Однак голос сих фацетів здавав ся бути знакомим Остапови. Він нахилив ся в бік, щоби заглянути обличе женщини і зі здивованем побачив, що се була Кляра. Остап був би зараз підійшов до неї, та не знав її товариша і здержав ся.

Через хвилю товариш Кляри відійшов до каварнї і Остап опинив ся лице в лице з давною знакомою. Кляра, зауваживши Остапа дуже здивувала ся і встала привитати ся.

— Що за чудесний случай, — з радістю промовила Кляра. — А я вже думала, що ми більше не побачимось! Я вже місяць тому, як приїхала до міста і нїколи не мала щастя вас стрінути... Будь ласка, перенесїть своє крісло до нашого столика, то поговоримо.

Остап вагав ся. Він не знав товариша Кляри і бояв ся наразити її на неприємність, на случай, коли би її товариш мав тим обурити ся.

Кляра зауважила ваганє Остапа і сьміючись додала: — Може боїте ся, аби Рамон не обидив ся сїм? Він сердега з обуреня вже і так ходить мов не свій, і я маю гірку годину його успокоювати. Вам се не відомо, що Рамон женить ся з Ніною. Слїдуючої недїлї має відбути ся шлюб. Рамон приїхав вчера вечером, зовсїм не повідомляючи нас про свій приїзд. Ніна не ожидаючи його, приобіцяла одному з своїх приятелїв піти сего вечера на оперу, що і зробила. А Рамон бісить ся з заздрости, як мала дитина; навіть говорить про понехане женитьби.

Остап за той час пересунув своє крісло і сїв біля Кляри. В присутности сеї женщини він забув про свою небезпеку і тепер замість заглядати на вулицю як передше, він лакомо вдивляв ся в клясичну красу Кляри і шукав зором її великі чорні очи. В своїм забутю він навіть не зауважив як Рамон вийшов з каварнї і присїв на своїм кріслї. Аж коли Рамон лагідно поплескав його по плечу, Остап очуняв і привитав ся з Рамоном. Кельнер надніс до їх стола дві шклянки "Маляґа". Рамон шепнув кельнерови, щоби той виніс ще порцію для Остапа.

Між давними знакомими вивязалась жива бесїда. Рамон розповів Остапови про свої заміри і заявив, що він був би надмірно радий, як би Остап був його першим дружбою. Другим дружбою мав бути брат Ніни. Остап боронив ся тим, що він мусить забратись з міста аби не попастись поліції і розказав про свою пригоду.

— Се пусте, — перебив йому Рамон. — Ви оголїть сеї ночі свої вуси, а завтра рано ви знаходитесь в моїм товаристві як Дон Евстахійо Андрада, мій приятель з провінції. От і вся біда минула!

Остап почав тепер боронити ся тим, що він призвичаєний до тяжких обставин не зможе виявити всїх потрібних тонкостий товариської етикети, на що Рамон і Кляра відповіли йому голосним сьміхом.

— Я перша буду гордитись нашим товариством в наших кругах і нї за кого не проміняю вас.

Остап бачив, що не зможе викрутити ся і врешті згодив ся на все. Ранком мав він стрінутись з Рамоном в готелю Парі.

Розійшовшись з своїми елеґантними приятелями Остап пішов на другу улицю, щоб оголити вуси. Жаль йому було його золотистого вуса, але не було иншої ради. Через пів години опісля на Авепіза де Майо вийшов замість двайцятьвісїм-лїтного мущини Остапа — двайцять-лїтний безвусий молодець.

Слїдуючого дня представив ся Остап в готелю Парі як Дон Евстахіо Андрада і оба з Рамоном почали робити приготованя до весїля. Пополудни вони зайшли до дому Ніни, де Кляра, як перша дружка з другими товаришками Ніни також робили приготованя. Перед домом Ніни купив Остап полудневе видане часописи і довідав ся, що страйк на вуглевих доках закінчив ся в користь робітників, та що сей страйк коштував кілька побитих поліцейських і инших голов.

Тиждень приготовань до весїля минув скоро. Через увесь сей час Остап з часта бував з Клярою і в день шлюбу обоє вони були вже більше чим приятелями.

Підчас пошлюбного балю в домі батька Ніни, коли все "грубе" товариство забавлялось при грі добірної орхестри, в огородї проходжались Кляра і Остап. Кляра дорікала Остапови, що він занедбував привести на баль давних товаришів — Єфрема та Карпа. — Єслиб я була знала, що ви їх не вговорите, я булаб сама поїхала на Док Суд і з певностию була би впросила їх. А то і не гарно навіть....

Остап пояснив Клярі, що його товариші, головно Карпо, мусїли пильнувати своїх робіт, бо на случай коли би вони не вийшли до роботи, то другі заняли би їх місця. Розповів також Клярі про те, що Єфрем задумував не задовго женити ся з Катею.

Кляра не могла вийти з дива на ту вістку і просила Остапа поїхати з нею на Док Суд, щоби побачити братів та суджену Єфрема.

— Добре, Остапе, — загадочним тоном сказала Кляра, — ваші товариші женять ся, а ви?...

Остап пристанув і подивив ся Клярі в очи: — Я?... не знаю... Ваші товаришки також віддають ся.... А ви?...

Кляра сїпнула Остапа за руку: — Вернїм ся на салю, а то почнуть говорити...

(Дальше буде).

—o—o—